

eller købe den, og jeg finder det faktisk ganske rimeligt, at ejeren har samme muligheder for en sygdomsforsikring som sine ansatte.

Kl. 14.30

Så er der det, fru Marianne Jøved taler om, nemlig hvem der skal betale for behandlingerne. Jamen det gør forsikringsselskaberne, og så slipper det offentlige for det. Det kan jeg kun se er en økonomisk fordel for det offentlige.

Hvis der er nogen, der bliver trukket ud og bliver behandlet et andet sted, i udlandet, på et privathospital, jamen så er der flere ressourcer tilbage til andre til at blive behandlet på de offentlige sygehuse.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes efterhånden, vi er ved at være meget langt væk fra det, lovforslaget drejer sig om. Fru Charlotte Dyremose står heroppe og siger, at det kun er rimeligt, at den selvstændige har samme muligheder som sine medarbejdere.

Kan fru Charlotte Dyremose ikke godt gå herop og bekræfte, at lønmodtageren, som får en arbejdsgiverfinansieret sundhedsforsikring, ikke har noget fradrag? Den selvstændige, som betaler en egen forsikring, får et fradrag. Den ene er en privat udgift, som man får et fradrag for. Den anden er en arbejdsgiverfinansieret udgift, som man får en skattefritagelse for. Der er faktisk forskel.

Så synes jeg måske også, at den her diskussion om, hvorvidt det her med fradrag betyder, at fællesskabet skal betale noget, eller at fællesskabet får lidt færre penge i kassen, altså er en temmelig akademisk diskussion, som er sådan lidt ude på overdrevet.

Kan vi ikke godt være enige om, at de penge, som regeringen nu vælger at bruge på, og så må man kalde det udgift eller mindre indtægter, det er jeg ligeglad med, er penge, som regeringen vælger at bruge på, at selvstændige skal kunne tegne en privat forsikring? Disse penge kunne have været anvendt i det offentlige sundhedsvæsen, hvis man havde valgt det. Det valgte man blot ikke.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det var en ideologisk brandtale, den konservative ordfører holdt heroppe for et øjeblik siden: Pengene hører til i borgernes lommer.

Man kan konstatere, at der er forskel på, hvad det er for nogle borgere, som skal have pengene

i lommerne. På den ene side har man et forslag som det her, hvor det er selvstændigt erhvervsdrivende, små såvel som store, der får nogle flere penge i lommerne ved den her erhvervsstøtte. På den anden side er der mange mennesker i det her land, som skal til at betale flere penge, hvis de vil have en uddannelse på VUC, som skal betale flere penge for at få deres børn passet i daginstitutionen, som skal betale flere penge, hvis de er nødt til at tage bussen til arbejde.

Det er også konsekvensen af regeringens politik, og der hører pengene ikke bedst hjemme i deres lommer, nej, der hører pengene bedst hjemme i regeringens skattestopslunkne kasse.

Så der er stor forskel på, hvad det er for nogle borgere, regeringen og den konservative ordfører synes, at pengene hører til hos. Det er de store, det er erhvervsdrivende, det er folk, som har de store indtægter, det er folk, som bor i de store huse, mens folk, som er lejere, folk, som er nødt til at tage den kollektive trafik til arbejde, folk, som er nødt til at tage en uddannelse for at komme videre her i tilværelsen, værså må betale ved kasse 1.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg fik ikke svaret hr. Morten Homann fra sidste omgang på det her med ventelisterne. Der må jeg jo altså sige, at det faktisk var fru Sandy Brinck, som vistnok gik på som første ordfører, der bragte det ind i debatten. Jeg må også sige, at nu synes jeg hr. Morten Homann bringer debatten endnu længere væk fra det pågældende lovforslag.

Jeg følger som sagt, at det var fru Sandy Brinck selv, der bragte denne her debat meget langt væk fra selve forslaget. Hvis vi skal gå tilbage til den her lidt akademiske debat, som fru Sandy Brinck kalder den, kan det godt være, det er en akademisk debat, men jeg synes faktisk, der er den meget, meget væsentlige forskel på venstrefløjen og højrefløjen i dansk politik, at i Det Konservative Folkeparti betragter vi faktisk som udgangspunkt pengene som borgernes egne. Det synes jeg faktisk er meget, meget, meget vigtigt.

Så spørger fru Sandy Brinck om det her med fradraget, at den selvstændige får et fradrag, og det gør lønmodtageren ikke, men lønmodtageren har heller ikke en udgift. Virksomheden får et fradrag for at dække en sundhedsforsikring for lønmodtageren, og jeg tror faktisk, den enkelte er forholdsvis ligeglad med, hvem der får